

عنوان مقاله:

بررسی فقهی حقوقی تعامل حقوق مالیاتی با حقوق محیط زیست در ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات فقه اقتصادی، دوره 5، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

هوشنگ مالکی مقدم - دانشجوی دکترای حقوق عمومی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران.

حسین علایی - استادیار گروه حقوق عمومی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

خدیدجه کریمی - استادیار گروه حقوق عمومی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، داریون، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: اقتصاد محیط زیست امروزه به عنوان یک دانش جوان در دنیا شناخته می شود اما در سال های اخیر رشد شتابانی داشته است و توانسته بازارها و سیاست های اقتصادی کارآمدی را برای کنترل و مدیریت مشکلات محیط زیستی ابداع کرده و به کار گیرد. شاید یکی از دلایل این رشد شتابان نرخ بزرگ انتشار آلاینده ها و توجه بیشتر جوامع به مشکلات زیست محیطی باشد. هدف مقاله حاضر بررسی فقهی حقوقی تعامل حقوق مالیاتی با حقوق محیط زیست در ایران است. مواد و روش ها: مقاله حاضر توصیفی تحلیلی است. ملاحظات اخلاقی: در این مقاله، اصالت متون، صداقت و امانت داری رعایت شده است. یافته ها: تعامل حقوق مالیاتی با حقوق محیط زیست به معنای تدوین و شکل گیری مالیات سبز یا مالیات زیست محیطی منجر گشته است. در ایران در قوانین مختلفی مانند قانون برنامه چهارم به مسئله محیط زیست توجه شده است اما این به معنای تدوین و اجرای مالیات زیست محیطی نیست. در ایران، در حال حاضر آنچه ملاحظه می شود، حاکم بودن سیاست مدیریت آلاینده ها و حفاظت از محیط زیست بر اساس استاندارد و دریافت جریمه است که ناکارآمد است. نتیجه: تدوین مالیات سبز در ایران ضروری است. با استناد به منابع فقهی نیز حفاظت از محیط زیست از اهمیت بالایی برخوردار بوده و بنابراین منابع فقهی نیز می تواند منبع تدوین مالیات سبز قرار گیرد. برای این امر لازم است ارزیابی های فنی از درصد و میزان آلاینده های مختلف صورت گیرد، سپس به تناسب میزان آلاینده های مختلف اقتصادی، مالیات تعیین گردد.

کلمات کلیدی:

مالیات، محیط زیست، جریمه، مالیات سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1863818>

